

ГОСТИТЕ ОТ БРАТИСЛАВА

Нашите приятели от града — побратим на Русе, Братиславският симфоничен оркестър на Словашката филхармония, също участваха в тазгодишните Мартенски музикални дни с българска програма. На своя концерт на 5 април под диригентството на Тибор Фрешо и със сътрудничеството на нашата пианистка Милена Моллова, те изпълниха произведения от Александър Танев, Димитър Христов и Веселин Стоянов. Със застъпването на една от най-новите творби на първия автор, последвана от ранна творба на втория и след това от музика, принадлежаща на по-старото ни композиторско поколение, словашките филхармоници постигнаха подходящо разнообразие в своя концерт. И в трите произведения те, заедно с техния художествен ръководител, съумяха да покажат различни страни от своето изпълнителско майсторство, като същевременно музичираха уверено и с творчески жар.

Най-доброто, което бихме могли да посочим в изпълнението им на концерта за

духови и ударни инструменти на Ал. Танев, е яснотата, отчетливостта в изпълвянето на повечето интересни и находчиви съпоставяния на звучности и настроения в тази творба и преди всичко на нейния устремен жизнерадостен ритъм. Може би в недостатъчна степен се открояха една от другя две бързи и многостранно раздвижени теми — еднакво стремителни, но носещи различни отенъци и различни похвати на разгръщане и развитие. Но в замяна на това третата, бавна, напевна тема, пропита с аромата на тракийската песен, беше поднесена проникновено и изпълнено.

Със следващото си изпълнение словашките гости възкресиха една отдавна не изпълнявана у нас творба, отвеждаща ни към времето на първата среща на нейния създател с публиката. Това е прозвучалият за първи път през 1956 год. в София на Третия преглед на българското музикално творчество Концерт за пиано и оркестър на съвсем младия тогава Дим. Христов, който със своя успешен де

бют обещаващо изпълня и оправда възлагащите му се надежди. Солистката Милена Моллова, действено подкрепена от диригента и оркестъра, представи този бликащ с непосредствена лиричност и младежка жизнерадост концерт в убедителен облик, обогатен от нейния здрав музикантски и художествен вкус. Можеше да се изисква малко повече отселяване на настроенията, за което Моллова разполага с достатъчно големи възможности. Не липсваше разбирателство от нейна страна и активно емоционално присъствие, което подходящо изпълняваше в някои по-драматични моменти, особено при средния дял на втората част на творбата, предпазваща богат материал в това отношение. Именно в това емоционално присъствие солистката намери поддръжката на диригента Т. Фрешо и оркестъра. Тяхното не достатъчно вникване в доста разнообразно прилаганите от автора метрични публикации и ритми се компенсират от добре постигнатия и разпределян между пианото и оркестъра звуков ба-

ланс.

И накрая Втората симфония „Велики Преслав“ от Вес. Стоянов получи в пресъздаването ѝ от Фрешо и филхармониците голям блясък и внушителност. Подчертана бе заложената от създателя ѝ образност, граничаща на места с картиння, почти филмовя илюстративност, която бе подкрепена и от съответните програмни заглавия на отделните части. Симфонията изпълня с най-хубавите си черти: с романтичната си образност и заложеното в нея възторжено патриотично чувство.

За звучния тембарист оркестров състав на Словашката филхармония не напълно съдействуваша акустичните условия на залата и създаваха известна острота, което неведнъж е вече констатирано и при други отлични състави. Но и с трите изпълнени произведения братиславчани показаха отзивчивото си отношение към нашето музикално изкуство, уважението си към творческите постижения на нашите композитори.

Ив. ВЕЗНЕВ